

manus dissolutas, et genua debilia roborate. Dicitur pusillanimis : Confortamini, et nolite timere : ecce Deus vester ultionem adducet retributionis : Deus ipse veniet, et salvabit vos. Tunc aperientur oculi caecorum, et aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta erit lingua mutorum : quia scissae sunt in deserto aquae, et torrentes in solitudine. Et quae erat arida, erit in stagnum, et sitiens in fontes aquarum.

R. Canite tuba in Sion, vocate Gentes, annuntiate populis, et dicitur : * Ecce Deus Salvator noster adveniet. **V.** Annuntiate, et auditum facite : loquimini, et clamate. — Ecce.

Lectio ij.

IN cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, oriatur viror calami et junci. Et erit ibi semita et via, et via sancta vocabitur : non transibit per eam pollutus, et haec erit vobis directa via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala bestia non ascendet per eam, nec inveniatur ibi : et ambulabunt qui

liberati fuerint. Et redempti a Domino convertentur, et venient in Sion cum laude : et laetitia sempiterna super caput eorum : gaudium et laetitia obtinebunt, et fugiet dolor et gemitus.

R. Non auferetur scriptum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est : * Et ipse erit expectatio Gentium. **V.** Pulchriores sunt oculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidiores. — Et ipse.

Lectio iij. Cap. xlj.

TAceant ad me insulae, et Gentes mutent fortitudinem : accedant, et tunc loquantur, simul ad iudicium propinquemus. Quis suscitavit ab Oriente justum, vocavit eum ut sequeretur se? dabit in conspectu ejus Gentes, et reges obtinebit : dabit quasi pulverem gladio ejus, sicut stipulam vento raptam arcui ejus. Persequetur eos, transibit in pace, semita in pedibus ejus non apparebit. Quis haec operatus est, et fecit, vocans generationes ab exordio? Ego Dominus, primus et novissimus ego sum.

R. Me oportet minui, illum autem crescere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrigiam calceamentorum solvere. **V.** Ego baptizavi vos aqua : ille autem baptizabit vos Spiritu sancto. — Cujus non sum. Gloria Patri. Cujus non sum.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papae.

Serm. j. de jejunio decimimensis, et collectis.

Lectio iv.

SI fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostrae intelligamus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris : et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis, quasi in quodam speculo, divinae benignitatis forma resplendat. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo.

R. Nascetur nobis parvulus, et vocabitur Deus, Fortis : * Ipse sedebit su-

per thronum David patris sui, et imperabit : cujus potestas super humerum ejus. **V.** In ipso benedicentur omnes tribus terrae, omnes Gentes servient ei. — Ipse sedebit.

Lectio v.

CAusa autem reparationis nostrae non est nisi misericordia Dei : quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostrae, suae veritatis luce discuteret. Quod per sanctum Isaiam Dominus denuntians, ait : Adducam caecos in viam quam ignorabant, et semitas quas nesciebant, faciam illos calcare : faciam illis tenebras in lucem, et prava in directa. Haec verba faciam illis, et non relinquam eos. Et iterum : Inventus sum, inquit, a non quaerentibus me, et palam apparui iis qui me non interrogabant.

R. Ecce jam plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras, natum de Virgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redimeret. **V.** Propter nimiam caritatem suam, qua dilexit nos Deus, Filium

suum misit in similitudinem carnis peccati. — Ut eos.

Lectio vij.

Quod quomodo impletum sit, Joannes Apostolus docet, dicens: Scimus quoniam Filius Dei venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscamus verum, et simus in vero Filio ejus. Et iterum: Nos ergo diligamus Deum, quoniam ipse prior dilexit nos. Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: et ut in nobis formam suae bonitatis inveniat, dat unde ipsi quoque quod operatur operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suae caritatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus.

R. Virgo Israel revertere ad civitates tuas: * Usquequo dolens avertis? generabis Dominum Salvatorem, oblationem novam in terra: * Ambulabunt homines in salvationem. *V.* In caritate perpetua dilexi te: ideo attraxi te miserans tui. — Usquequo. *Gloria Patri.* Ambulabunt.

In III. Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. iij.

Anno quintodécimo imperii Tiberii caesaris, procurante Pontio Pilato Judaeam. Et reliqua.
De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex Homil. xx. in Evang. ante medium.

Quicquid turbas, quae exibat ut baptizarentur ab eo: Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere a ventura ira? Ventura enim ira est animadversio ultionis extremae: quam tunc fugere peccator non valet, qui nunc ad lamenta poenitentiae non recurrit. Et notandum, quod malae soboles, malorum parentum actionem imitantes, genimina viperarum vocantur: quia per hoc quod bonis invident, eosque persequuntur, quod quibusdam mala retribuunt, quod laesiones proximis exquirunt: quoniam in his omnibus patrum suorum carnalium vias sequuntur, quasi venenati filii de venenatis parentibus nati sunt.

R. Juravi, dicit Dominus, ut ultra jam non irascar super terram: montes enim et colles suscipient justitiam meam, * Et testamentum pacis erit in Jerusalem. *V.* Juxta est salus mea, ut veniat: et justitia mea, ut reveletur. — Et testamentum.

Lectio vij.

SED quia jam peccavimus, quia usu malae consuetudinis involuti sumus: dicat quid nobis faciendum sit, ut fugere a ventura ira valeamus. Sequitur: Facite ergo fructus dignos poenitentiae. In quibus verbis notandum est, quod amicus sponsi non solum fructus poenitentiae, sed dignos poenitentiae admonet esse faciendos. Aliud namque est fructum facere poenitentiae; aliud, dignum poenitentiae fructum facere. Ut enim secundum dignos poenitentiae fructus loquamur, sciendum est, quia quisquis illicita nulla commisit, huic jure conceditur, ut licitis utatur: sicque pietatis opera faciat, ut tamen si voluerit, ea, quae mundi sunt, non relinquat.

R. Non discédimus a te, vivificabis nos Domine, et

nomen tuum invocabimus: * Ostende nobis faciem tuam, et salvi erimus. *V.* Meménto nostri Domine in beneplácito populi tui: visita nos in salutari tuo. — Ostende.

Lectio ix.

AT si quis in fornicationis culpam, vel forfasse, quod est gravius, in adultérum lapsus est: tanto a se licita debet abscindere, quanto se meminit et illicita perpetrasse. Neque enim par fructus boni operis esse debet, ejus qui minus, et ejus qui amplius deliquit: aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibusdam facinoribus cecidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dicitur: Facite fructus dignos poenitentiae: uniuscujusque conscientia convenitur, ut tanto majora acquirat bonorum operum lucra per poenitentiam, quanto graviora sibi intulit damna per culpam.

R. Intuemini, quantus sit iste, qui ingreditur ad salvandas Gentes: ipse est Rex justitiae, * Cujus generatio non habet finem. *V.* Praecursor pro nobis ingreditur, secundum or-

dinem Melchisedech Pón-
tifex factus in ætérnum.

— Cujus. **Gloria.** Cujus.

AD LAUDES,

et per Horas, **Añæ.**

1. Cánite tuba * in Sion,
quia prope est dies Dómi-
ni : ecce véniet ad salván-
dum nos, allelúia, allelúia.

2. Ecce véniet * deside-
rátus cunctis Géntibus :
et replébitur glória domus
Dómini, allelúia.

3. Erunt prava * in diré-
cta, et áspera in vias pla-
nas : veni Dómine, et noli
tardáre, allelúia.

4. Dóminus véniet, * oc-
cúrrite illi, dicétes : Ma-
gnum princípium, et regni
ejus non erit finis : Deus,
fortis, dominátor, princeps
pacis, allelúia, allelúia.

5. Omnípotens sermo
tuus * Dómine a regálibus
sédibus véniet, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. iv.

FRatres, Sic nos exí-
stimet homo, ut mi-
nístros Christi, et dispen-
satóres mysteriórum Dei :
hic jam quæritur inter
dispensatóres, ut fidélis
quis inveniátur.

Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque,
pésonans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpi-
da,

Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum ;
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácry-
mis

Precémur indulgéntiam.

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxe-
rit,

Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próte-
gat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Vox clamántis in de-
sérto, Paráte viam Dómi-
ni. **R.** Rectas fácite sémi-
tas ejus.

Ad Bened. Añæ. Ave
María * grátia plena : Dó-
minus tecum : benedícta
tu in muliéribus, allelúia.

Nisi dicenda sit Añæ. No-
líte timére. **vel Añæ.** Ecce
compléta. **ut supra.** 224.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dó-
mine, poténtiam tuam,
et veni, et magna nobis
virtúte succúrre : ut per

auxílium grátiae tuæ,
quod nostra peccáta præ-
pédiunt, indulgéntia tuæ
propitiatiónis accéleret.
Qui vivis.

AD TERTIAM.

Capit. ut ad Laudes. 238.

R. br. Veni ad liberán-
dum nos, * Dómine Deus
virtútum. Veni. **V.** Ostén-
de faciém tuam, et salvi
érimus. Dómine. **Gloria**
Patri. Veni.

V. Timébunt Gentes no-
men tuum Dómine. **R.** Et
omnes reges terræ gló-
riam tuam.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Cor. iv.
Mhi autem pro míni-
mo est, ut a vobis
júdicer, aut ab humano
die : sed neque meípsum
júdico.

R. br. Osténde nobis Dó-
mine, * Misericórdiam
tuam. Osténde. **V.** Et salu-
táre tuum da nobis. Mise-
ricórdiam. **Gloria** Patri.
Osténde.

V. Meménto nostri Dó-
mine in beneplácito pópuli
tui. **R.** Visita nos in salu-
tári tuo.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. iv.
ITaque nolite ante tem-
pus judicáre, quoadús-
que véniat Dóminus : qui

et illuminábit abscondíta
tenebrárum, et manifestá-
bit consília córdium : et
tunc laus erit unicuique
a Deo.

R. br. Super te Jerúsa-
lem, * Oriétur Dóminus.
Super. **V.** Et glória ejus
in te vidébitur. Oriétur.
Gloria Patri. Super.

V. Dómine Deus virtú-
tum convérte nos. **R.** Et
osténde faciém tuam, et
salvi érimus.

AD VESPERAS.

Añæ de Laudibus. 238.
Psalmi de Psalterio. 150.
Capit. Fratres, Sic nos 238.
Hymn. Créator alme. 187.

V. Roráte cæli désuper,
et nubes pluant justum.
R. Aperiátur terra, et gér-
minet Salvatórem.

Ad Magnificat, Añæ. O.
**Post Vesperas diei dicun-
tur Vesperæ Defunctor.**

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitat.
Prope est. **Psalm.** Veníte.
et Hymn. Verbum supér-
num. **de Psalterio.** 2.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. **Cap. xli. b**

ST tu Israel serve
meus, Jacob quem
elégi, semen Abra-
ham amíci mei : in quo

apprehendi te ab extrémis terræ, et a longínquis ejus vocávi te, et dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, et non abjéci te. Ne timeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscepit te dextera justí mei.

R. Cánite tuba in Sion, vocáte Gentes, annuntiáte pópulis, et dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. **V.** Annuntiáte, et auditum fácite: loquimini, et clamáte. — Ecce.

Lectio ij.

Ecce confundentur et erubéscent omnes, qui pugnant adversum te: erunt quasi non sint, et peribunt viri, qui contradicunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebelles tuos: erunt quasi non sint: et véluti consúptio hómines bellántes adversum te: Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam dicénsque tibi: Ne timeas, ego adjúvi te.

R. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est: * Et ipse erit exspectatio Géntium. **V.** Pulchrióres sunt óculi

ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et.

Lectio iij.

Noli timere vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israel: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus: et redemptor tuus sanctus Israel. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: tritúrabis montes, et commínes: et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo disperget eos: et tu exsultábis in Dómino, in sancto Israel lætáberis.

R. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvete.

V. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spiritu sancto. — Cujus. **Gloria Patri. Cujus.**

Ad Laudes, Añæ secundum superiorem Rubricam. 222.

V. Vox clamántis in deserto, Paráte viam Dómini. **R.** Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Aña. Dicit Dóminus: * Poeniténtiam ágite: appropinquávit

enim regnum cœlorum, alleluia.

Nisi dicenda sit Aña. Nolite timere. vel Aña. Ecce compléta. 224.

Oratio. Excita. 238.

Hodie dic. Offic. Defunct.

V. Rorate cœli desuper, et nubes pluant justum. **R.** Aperiátur terra, et gérmínet Salvátorem.

Ad Magnificat, Aña. O.

FERIA TERTIA.

De Isaia Prophéta.

Lectio j. Cap. xlij.

Ecce servus meus, suscipiam eum: eléctus meus, complácuít sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, júdicium Géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audíetur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non exstínguet: in veritáte edúcet júdicium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra júdicium: et legem ejus insulæ exspectábunt.

R. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit: cujus

potéstas super húmerum ejus. **V.** In ipso benedícéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. — Ipse sedébit.

Lectio ij.

HÆC dicit Dóminus Deus creans cœlos, et exténdens eos: firmans terram, et quæ gérmínant ex ea: dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in foedus pópuli, in lucem Géntium: ut aperíres óculos cæcórú, et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

R. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgíne, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. **V.** Propter nímiám caritátem suam, quæ diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. — Ut.

Lectio iij.

Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, et

plenitudo ejus, insulae, et habitatores earum. Sublevetur desertum, et civitates ejus: in domibus habitabit Cedar: laudate habitatores Petrae, de vertice montium clamabunt. Ponent Domino gloriam, et laudemejus in insulis nuntiabunt. Dominus sicut fortis egrediatur, sicut vir proeliiator suscitabit zelum: vociferabitur, et clamabit: super inimicos suos confortabitur.

R. Virgo Israel revertere ad civitates tuas: * Usquequo dolens avertis? generabis Dominum Salvatorem, oblationem novam in terra: * Ambulabunt homines in saluationem. **V.** In caritate perpetua dilexi te: ideo atraxi te miserans tui. — Usquequo. **Gloria Patri.** Ambulabunt.

V. Vox clamantis in deserto, Parate viam Domini. **R.** Rectas facite semitas ejus.

Ad Bened. Aña. Consurge, consurge: * induere fortitudinem brachium Domini.

Nisi dicenda sit Aña. Nolite timere. **vel Aña.** Ecce completa. 224.

V. Rorate caeli desuper,

et nubes pluant justum. **R.** Aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

Ad Magnificat, Aña. O.

FERIA QUARTA.

De Isaia Propheta.

Lectio ij. **Cap. Ij.**

Udite me qui sequimini quod justum est, et queritis Dominum: attendite ad petram unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua praecisi estis. Attendite ad Abraham patrem vestrum, et ad Saram quae peperit vos: quia unum vocavi eum, et benedixi ei, et multiplicavi eum. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas ejus: et ponet desertum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium et laetitia inveniatur in ea, gratiarum actio, et vox laudis.

R. Juravi, dicit Dominus, ut ultra jam non irascar super terram: montes enim et colles suscipient justitiam meam, * Et testamentum pacis erit in Jerusalem. **V.** Juxta est salus mea, ut veniat: et justitia mea, ut reveletur. — Et testamentum.

Lectio ij.

Atendite ad me popule meus, et tribus mea me audite: quia lex a me exiet, et judicium meum in lucem populorum requiescet. Prope est justus meus, egressus est salvator meus, et brachia mea insulae expectabunt, et brachium meum sustinebunt. Levate in caelum oculos vestros, et videte sub terra deorsum: quia caeli sicut fumus liqueficient, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores ejus sicut haec interibunt: Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet.

R. Non discedimus a te, vivificabis nos Domine, et nomen tuum invocabimus: * Ostende nobis faciem tuam, et salvi erimus. **V.** Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. — Ostende.

Lectio iij.

Audite me qui scitis justum, populus meus, lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic

comedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorabit eos tineam: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum.

R. Intuemini, quantus sit iste, qui ingreditur ad salvandas Gentes: ipse est Rex justitiae, * Cujus generatio non habet finem. **V.** Praecursor pro nobis ingreditur, secundum ordinem Melchisedech Pontifex factus in aeternum. — Cujus. **Gloria.** Cujus.

V. Vox clamantis.

Ad Bened. Aña. Ponam in Sion * salutem, et in Jerusalem gloriam meam, alleluia.

Nisi dicenda sit Aña. Nolite timere. **vel Aña.** Ecce completa. 224.

V. Rorate caeli.

Ad Magnificat, Aña. O.

FERIA QUINTA.

De Isaia Propheta.

Lectio j. **Cap. Ixiv.**

Tinam dirumperes caelos, et descenderes: a facie tua montes defluerent. Sicut exustio ignis tabescerent, aquae ardere igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis: a facie tua gentes turbarentur. Cum

feceris mirabilia, non sustinebimus: descendisti, et a facie tua montes defluerunt. A saeculo non audierunt, neque auribus percepserunt: oculus non vidit, Deus absque te, quae praeparasti expectantibus.

R. Canite tuba in Sion, vocate Gentes, annuntiate populis, et dicite: * Ecce Deus Salvator noster adveniet. **V.** Annuntiate, et auditum facite: loquimini, et clamate. — Ecce.

Lectio ij.

Occurristi laetanti, et facienti iustitiam: in viis tuis recordabuntur tui: ecce tu iratus es, et peccavimus: in ipsis fuimus semper, et salvabimur. Et facti sumus ut immundus omnes nos, et quasi pannus menstruatae universae iustitiae nostrae: et cecidimus quasi folium universi, et iniquitates nostrae quasi ventus abstulerunt nos. Non est qui invocet nomen tuum: qui consurgat, et teneat te: abscondisti faciem tuam a nobis, et allisisti nos in manu iniquitatis nostrae.

R. Non auferetur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat

qui mittendus est: * Et ipse erit expectatio Gentium. **V.** Pulchriores sunt oculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidiores. — Et.

Lectio iij.

Et nunc Domine, pater noster es tu, nos verolutum: et fictor noster tu, et opera manuum tuarum omnes nos. Ne irascaris Domine satis, et ne ultra memineris iniquitatis nostrae: ecce respice, populus tuus omnes nos. Civitas sancti tui facta est deserta, Sion deserta facta est, Jerusalem desolata est. Domus sanctificationis nostrae, et gloriae nostrae, ubi laudaverunt te patres nostri, facta est in exustionem ignis, et omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas.

R. Me oportet minui, illum autem crescere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrigiam calceamentorum solvere. **V.** Ego baptizavi vos aqua: ille autem baptizabit vos Spiritu sancto. — Cujus. Gloria. Cujus.

V. Vox clamantis in deserto, Parate viam Domini. **R.** Rectas facite semitas ejus.

Ad Bened. Aña. Consolamini, consolamini, * popule meus, dicit Dominus Deus vester.

Nisi dicenda sit Aña. Ecce completa sunt * omnia, quae dicta sunt per Angelum de Virgine Maria.

V. Rorate caeli desuper, et nubes pluant justum. **R.** Aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

Ad Magnificat, Aña. O.

FERIA SEXTA.

De Isaia Propheta.

Lectio j. Cap. lxxvj. b

Audite verbum Domini, qui tremitis ad verbum ejus: dixerunt fratres vestri odientes vos, et abjicientes propter nomen meum: glorificetur Dominus, et videbimus in laetitia vestra: ipsi autem confundentur. Vox populi de civitate, vox de templo, vox Domini reddentis retributionem inimicis suis. Antequam parturiret, peperit: antequam veniret partus ejus, peperit mascululum. Quis audivit unquam tale? et quis vidit huic simile? Numquid parturiet terra in die una? aut parietur gens simul,

quia parturivit et peperit Sion filios suos?

R. Nascetur nobis. 241.

Lectio ij.

Umquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam, dicit Dominus? si ego, qui generationem ceteris tribuo, sterilis ero, ait Dominus Deus tuus? Laetamini cum Jerusalem, et exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio universi, qui lugetis super eam ut sugatis, et replamini ab ubere consolationis ejus: ut mulgeatis, et deliciis affluatis ab omnimoda gloria ejus. Quia haec dicit Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi fluvium pacis, et quasi torrentem inundantem gloriam Gentium, quam sugetis: ad ubera portabimini, et super genua blandientur vobis.

R. Ecce jam venit. 241.

Lectio iij.

Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, et in Jerusalem consolabimini. Videbitis, et gaudetis cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinabunt, et cognoscetur manus Domini servis ejus, et indi-

gnabitur inimicis suis. Quia ecce Dominus in igne veniet, et quasi turbo quadrigæ ejus: reddere in indignatione furorem suum, et increpationem suam in flamma ignis: quia in igne Dominus dijudicabit, et in gladio suo ad omnem carnem, et multiplicabuntur interfecti a Domino.

℟. Virgo Israel. 242.

℣. Vox clamantis.

Ad Benedictus, Añæ. Ecce compléta sunt * omnia, quæ dicta sunt per Angelum de Virgine María.

℣. Rorate cœli.

Ad Magnif. Añæ. O Emmanuel, * Rex et légifer noster, exspectatio Gentium, et Salvator eorum: veni ad salvandum nos, Domine Deus noster.

¶ Si Vigilia Nativit. Domini venerit in Dominica, Officium fit hoc modo.

Ad Matutinum, Invitat. de Vigilia. Hódie sciétis. et Hymnus. Verbum supernum. ut infra.

Añæ, Psalmi, ℣℣. Lect. et ℟℟. in j. et ij. Noct. dicuntur de Dominica IV. Adventus. 233.

In iij. Nocturno, Añæ et Psalmi de Dñica, ℣℣. de Vigilia, tres Lect. de Homilia Vigil. cum suis ℟℟.:

et non legitur Homilia Dominicæ pro ultima Lect. Laudes de Vigilia cum Commem. de Dominica. Similiter et per Horas celebratur Offic. de Vigil.

IN VIGILIA

NATIVITATIS DOMINI.

AD MATUTINUM.

Invitat. Hódie sciétis, quia veniet Dominus: * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Verbum supernum prádiens,

E Patris æterni sinu Qui natus orbi subvenis, Labente cursu temporis.

Illúmina nunc pectora, Tuoque amore concrema;

Ut cor cadúca deserens Cœli volúptas impleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis Damnabit igni nóxios,

Et vox amica débitum Vocábit ad cœlum pios.

Non esca flammárum nigros

Volvámur inter túrbines, Vultu Dei sed cómpotes

Cœli fruámur gáudiis. Patri, simúlque Fílio,

Tibique sancte Spíritus, Sicut fuit, sit júgiter

Sæclum per omne glória Amen.

Añæ et Psalmi de Feria occurrente.

℣. Hódie sciétis, quia veniet Dominus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. j. c

Cum esset desponsata mater Jesu María Joseph, ántequam convenirent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri. Lib. i. Comm. in cap. j. Matthæi.

Vare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur? Primum, ut per generationem Joseph, origo Mariæ monstraretur: secundo, ne lapidaretur a Judæis ut adultera: tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignátius étiam quartam addidit causam, cur a desponsata conceptus sit: Ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.

℟. Sanctificámini hódie, et estóte paráti: quia die crástina vidébitis, * Majestatem Dei in vobis. ℣. Hó-

die sciétis, quia veniet Dominus, et mane vidébitis. — Majestatem.

Lectio ij.

Anntequam convenirent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab alio inventa est, nisi a Joseph, qui penelícéntia maritali futuræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dicitur, Antequam convenirent; non séquitur ut póstea convenerint: sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

℟. Constantes estóte, vidébitis auxiliúm Domini super vos: Judæa et Jerusalem nolite timere: * Cras egrediémini, et Dominus erit vobiscum. ℣. Sanctificámini filii Israel, et estóte paráti. — Cras.

Lectio iij.

Joseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam tradúcere, voluit occulte dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur, et in lege præceptum est, non solum reos, sed et cóncios criminum obnoxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celaret uxóris, justus scrí-

bitur? Sed hoc testimónium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, et admirans quod evenerat, celat siléntio, cuius mystérium nesciébat.

R. Sanctificámini filii Israel, dicit Dóminus: die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem.

V. Crástina die delébitur iniquitas terræ, et regnabit super nos Salvátor mundi. — Et áuferet. Glória Patri. Et áuferet.

Deinceps Offic. fit duplex.
AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Judæa et Jerúsalem * nolíte timére: cras egrediémmini, et Dóminus erit vobíscum, allelúia.

Psalm. Dóminus regnavit. **cum reliquis. 21.**

2. Hódie sciétis * quia véniet Dóminus: et mane vidébitis glóriam ejus.

3. Crástina die * delébitur iniquitas terræ: et regnabit super nos Salvátor mundi.

4. Dóminus véniet, occurríte illi, dicétes: Magnum princípium, et regni ejus non erit finis: Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúia.

5. Crástina erit * vobis

salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum. **Rom. j.**

PAulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangelium Dei, quod ante promiserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Filio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem.

Hymnus.

EN clara vox redárguit Obscúra quæque, pèrsonans:

Procul fugéntur sómnia: Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpi-da,

Non ámplius jacens humi: Sidus refúlget jam novum;

Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur

Laxare gratis débitum: Omnes simul cum lácrymis

Precémur indulgéntiam.

Ut, cum secúndo fúlserit, Metúque mundum cínxerit,

Non pro reátu púniat, Sed nos pius tunc prótegit.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Crástina die delébitur iniquitas terræ. **R.** Et regnabit super nos Salvátor mundi.

Ad Bened. Añæ. Oriétur sicut sol Salvátor mundi: et descéndet in úterum Virginis, sicut imber super gramen, allelúia.

Oratio.

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua expectatióne lætificas: præsta, ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscipimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit.

Et dicitur per Horas diei.

Prima dicitur sicut in Duplicibus, et ad Absolut. Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Capit. ut ad Laudes. 248.

R. br. Hódie sciétis,

* Quia véniet Dóminus.

V. Hódie sciétis. Et mane

vidébitis glóriam ejus.

Quia. Glória Patri. Hódie.

V. Constantes estóte.

R. Vidébitis auxiliúm Dómini super vos.

AD SEXTAM.

Capitulum. **Rom. j.**

QUI prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectiόne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri.

R. br. Crástina die, * Delébitur iniquitas terræ.

Crástina. **V.** Et regnabit super nos Salvátor mundi.

Delébitur. Glória Patri. Crástina.

V. Crástina erit vobis salus. **R.** Dicit Dóminus Deus exercítuum.

AD NONAM.

Capitulum. **Rom. j.**

PER quem accépimus grátiam, et apostolátum ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi Dómini nostri.

R. br. Crástina, * Erit vobis salus. Crástina.

V. Dicit Dóminus Deus exercítuum. Erit. Glória Patri. Crástina.

V. Crástina die delébitur iniquitas terræ. **R.** Et regnabit super nos Salvátor mundi.

